

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ КЕРІВНИХ КАДРІВ КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ СУЧАСНОГО МИСТЕЦТВА
КАФЕДРА ХОРЕОГРАФІЇ

РОБОЧА ПРОГРАМА ПРАКТИКИ

ВИРОБНИЧА ПРАКТИКА
(БАЛЕТМЕЙСТЕРСЬКО-ПОСТАНОВЧА)

для здобувачів вищої освіти

галузь знань
спеціальність
освітній рівень
освітня програма

02 Культура і мистецтво

024 Хореографія

другий (магістерський)

«Хореографія»

Форма навчання	<u>денна/заочна</u>
Навчальний рік	<u>2024/2025</u>
Кількість кредитів ECTS	<u>6/180</u>
Мова викладання, навчання й оцінювання	<u>українська</u>
Форма підсумкового контролю	<u>залік</u>

Київ–2024

Розробники:

ВАНТУХ Мирослав Михайлович, народний артист України, професор
КАМІН Володимир Олексійович, доцент кафедри хореографії

ЗАТВЕРДЖЕНО:

Завідувач кафедри Мирослав ВАНТУХ
Протокол № 1 від «26» серпня 2024 р.

ПОГОДЖЕНО з гарантом освітньої програми «Хореографія»

Гарант освітньої програми

 Олена АФОНІНА

1. МЕТА І ЗАВДАННЯ ПРАКТИКИ

Метою практики є: формування у здобувачів системних знань і компетенцій в питаннях набуття досвіду постановочної роботи; формування індивідуального творчого стилю балетмейстерсько-постановочної діяльності, потреби в самоосвіті; удосконалення вмінь професійного, виконавського та педагогічного спілкування з учасниками колективу та студентами, щодо постановки хореографічного твору; формування особливості авторського творчого мислення у створенні хореографічної композиції, сюїти, вистави.

Завданнями практики є:

- перевірка професійної готовності майбутнього фахівця до практичної діяльності;
- вміння організовувати колективну діяльність задля реалізації творчих планів;
- застосовувати новітні методики та технології для втілення творчих проєктів;
- креативно підходити до обрання та втілення теми хореографічної постановки;
- оволодіння високими уміннями в практичній роботі з хореографічним та творчим колективом;
- удосконалення балетмейстерської, педагогічної та виконавської майстерності майбутнього фахівця;
- вміння презентувати авторські творчі досягнення громадськості.
- участь у творчих заходах ,концертах колективу .

2. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ ПРОХОДЖЕННЯ ПРАКТИКИ

Інформація про компетентності та програмні результати навчання

Загальні компетентності (ЗК)	
ЗК1	Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.
ЗК2	Здатність генерувати нові ідеї(креативність) мети
ЗК3	Здатність мотивувати людей та рухатися до спільної
ЗК 4	Здатність спілкуватися з представниками інших професійних груп різного рівня (з експертами з інших галузей знань)
ЗК 5	Здатність до абстрактного мислення ,аналізу та синтезу
Спеціальні (фахові, предметні) компетентності (СК)	
СК 1	Усвідомлення місця та ролі хореографічної культури у сучасному соціокультурному просторі, здатність виявляти новітні тенденції та перспективні напрями розвитку хореографії.
СК 2	Здатність виявляти та вирішувати проблеми (дослідницькі, творчі, організаційні) у сфері фахової діяльності.
СК 3	Здатність здійснювати дослідницьку діяльність у сфері хореографії.
СК4	Здатність до художньо-критичної діяльності у сфері хореографії.
СК 9	Здатність до балетмейстерської розробки та втілення хореографічних творів
СК 10	Усвідомлення синтетичної природи хореографічного мистецтва та багатоманітності його можливих зв'язків з іншими мистецтвами у хореографічному творі.
СК 11	Здатність створювати хореографічну складову в різних мистецько-видовищних формах.
СК 12	Здатність обирати оптимальну стратегію і тактику реалізації творчого проєкту.
СК 13	Здатність забезпечувати організацію та функціонування професійного та аматорського хореографічного колективу.

СК14	Здатність презентувати власний творчий, науковий продукт, використовуючи традиційні та інноваційні комунікаційні технології.
СК 15	Здатність здійснювати художньо-просвітницьку діяльність з метою пропаганди хореографічного мистецтва
СК 16	Здатність здійснювати захист прав інтелектуальної власності у сфері хореографії
СК 17	Здатність розробляти і втілювати авторські хореографічні твори різноманітні за формою, жанром, виражальними засобами з використанням традиційних та новітніх прийомів їх створення.
Програмні результати навчання (ПР)	
ПР 1	Організовувати пошук, самостійний відбір, якісну обробку інформації з різних джерел для провадження педагогічної, адміністративно-управлінської, балетмейстерської, науково-дослідної діяльності в сфері хореографії
ПР 2	Адаптуватися та діяти в новій ситуації, пов'язаній з роботою за фахом, генерувати нові ідеї задля вирішення проблемних ситуацій
ПР 3	Організовувати колективну діяльність задля реалізації планів, проєктів.
ПР 4	Використовувати комунікаційні технології для професійних контактів, брати участь у дискусіях з проблем розвитку мистецтва та освіти
ПР 5	Вміти аргументувати, упорядковувати факти, аналізувати, порівнювати, класифікувати, робити висновки у процесі науково-дослідної діяльності.
ПР 6	Виявляти тенденції та перспективи розвитку хореографічної культури у процесі аналітичного осмислення подій та фактів минулого та сучасності
ПР 7	Виявляти дослідницькі, балетмейстерські, організаційні, педагогічні проблеми у процесі фахової діяльності, причини їх виникнення, розробляти програми їх вирішення.
ПР 8	Застосовувати методологію наукових досліджень у процесі аналізу феноменів хореографічної культури
ПР 9	Володіти навичками художньо-критичного осмислення явищ хореографічної культури сучасності в контексті загально-мистецького поступу.
ПР 14	Розробляти та втілювати хореографічні твори, креативно підходити до обрання жанру, форми, виражальних засобів відповідно до теми і ідеї.
ПР 15	Реалізовувати творчий задум з урахуванням синтетичної природи хореографічного мистецтва та поліваріативності його поєднання з різними видами мистецтв.
ПР 16	Визначати місце та роль хореографічної складової в контексті різножанрового художнього проєкту як одного із засобів реалізації творчої ідеї, використовуючи традиційні та альтернативні хореографічні техніки, комплексні прийоми, залучаючи суміжні види мистецтв.
ПР 17	Використовувати методи, прийоми, стратегії сучасного менеджменту, розуміти особливості фінансового та адміністративного забезпечення творчого проєкту, особливості його реалізації.
ПР 18	Розробляти та реалізовувати стратегію розвитку професійного та аматорського хореографічного колективу, прогнозувати наслідки організаційно управлінських, навчально-педагогічних, балетмейстерсько-постановочних рішень; координувати роботу декількох елементів системи (підрозділів, людей тощо) задля реалізації планів.
ПР 19	Презентувати власні мистецькі, педагогічні та наукові досягнення, використовуючи різноманітні комунікаційні технології.
ПР 20	Популяризувати хореографічне мистецтво у процесі різноаспектної художньо-просвітницької діяльності.
ПР 21	Володіти базовими методиками захисту інтелектуальної власності, застосовувати правила оформлення прав інтелектуальної власності у сфері хореографії.
ПР 22	Реалізовувати повний цикл багаточастинного балетмейстерського твору - від творчого задуму до сценічного втілення, з урахуванням власного досвіду, наявних вимог та ресурсів, інших умов.

Матриця відповідності компетентностей з результатами навчання

Шифр компетентності	Результати навчання			
	Знання	Уміння/навички	Комунікація	Відповідальність і автономія
ЗК1	ПР 1	ПР1,ПР3,ПР4,ПР5,ПР7,ПР14,ПР19	ПР4,ПР18	ПР19,ПР20
ЗК 2	ПР 2	ПР 2,ПР3,ПР 9,ПР14,ПР15,ПР16,ПР18	ПР4,ПР19	ПР18,ПР19,ПР20,ПР21.
ЗК 3	ПР 3	ПР3,ПР 7	ПР 4,ПР 17.	ПР 11,ПР15
ЗК 4	ПР 4	ПР 4,ПР 7	ПР 4,ПР 12,ПР 16	ПР 7,ПР 12,ПР 16,ПР 19
ЗК 5	ПР5	ПР5,ПР9,ПР14,ПР15,ПР18,ПР19,ПР20,ПР21	ПР4,ПР5,ПР17,ПР 19	ПР14,ПР15,ПР,ПР20,ПР21,ПР22
СК1	ПР6	ПР1,ПР3,ПР5,ПР6,ПР8,ПР9,ПР15,ПР18,ПР20.	ПР4,ПР6,ПР14,ПР15,ПР19	ПР15,ПР19,ПР20,ПР22
СК 2	ПР 7	ПР 7, ПР 12	ПР 4,ПР 17, ПР 18	ПР 18,ПР 19.
СК3	ПР8	ПР8,ПР9,ПР9,ПР14,ПР15,ПР16,ПР19,ПР22	ПР4,ПР8,ПР14,ПР15,ПР19	ПР14,ПР15,ПР16,ПР17,ПР18,ПР19,ПР22
СК4	ПР 9	ПР3,ПР5,ПР9,ПР14,ПР15,ПР19,ПР20,ПР22	ПР4,ПР5,ПР6,ПР14	ПР5,ПР15,ПР18,ПР19,ПР20,ПР21,ПР 22
СК9	ПР14	ПР14,ПР15,ПР16,ПР17,ПР18,ПР19,ПР20,ПР21,ПР22	ПР4,ПР14,ПР19	ПР15,ПР16,ПР17,ПР19,ПР22
СК10	ПР15	ПР15,ПР16,ПР17,ПР18,ПР19,ПР20,ПР22	ПР4,ПР15,ПР22	ПР1,ПР2,ПР15,ПР19,ПР20,ПР22
СК11	ПР16	ПР16,ПР17,ПР18,ПР19,ПР20,ПР22	ПР4,ПР16	ПР1,ПР3,ПР17,ПР19,ПР21,ПР22
СК12	ПР17	ПР17,ПР18,ПР19,ПР20,ПР21,ПР22	ПР4,ПР17	ПР14,ПР15,ПР19,ПР21
СК 13	ПР 18	ПР 7, ПР 11,ПР 12,ПР 18	ПР 3, ПР 4.	ПР 18,ПР 19,ПР 20
СК 14	ПР 19	ПР 3,ПР 4,ПР 7,ПР 11,ПР 16,ПР 18, ПР 19	ПР 4,ПР 17	ПР 3,ПР 7, ПР11,ПР 12
СК 15	ПР 20	ПР 4,ПР 11,ПР12,ПР 16,ПР 17,ПР 18,ПР 19	ПР 4, ПР 18	ПР 4, ПР 12, ПР 16,ПР 18,ПР 19,ПР 20
СК17	ПР22	ПР1,ПР2,ПР5,ПР6,ПР7,ПР14,ПР15,ПР17,ПР18,ПР19,ПР20,ПР 21,ПР22	ПР4,ПР14,ПР19,ПР22	ПР1,ПР2,ПР5,ПР14,ПР15,ПР19,ПР22

3. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН ПРОХОДЖЕННЯ ВИРОБНИЧОЇ ПРАКТИКИ (БАЛЕТМЕЙСТЕРСЬКО-ПОСТАНОВЧОЇ)

Виконання програми здійснюється згідно із завданнями, що розподіляються за розділами і темами практики. Під час проходження виробничої практики здобувачі повинні виконувати поставлені програмою завдання.

№ з/п	Програма практики	Кількість годин
<i>Загальна кількість кредитів ЄКТС –6</i>		
Змістовий модуль 1. Організація проходження практики. Знайомство зі структурою бази практики.		
1.1	Організаційні заходи щодо проходження практики.	
1.2	Ознайомлення зі структурою бази практики та документацією.	
1.3	Обговорення виконання індивідуальних завдань на базах практики.	
	Разом	30
Змістовий модуль 2. Обґрунтування вибору теми для хореографічної постановки		
2.1	Творчий задум - джерела постановки.	
2.2	Підготовка сценарно-композиційного плану постановки.	
2.3	Музична драматургія як основа хореографічної драматургії.	
	Разом	30
Змістовий модуль 3. Етапи постановки хореографічної композиції		
3.1	Підготовка та опрацювання з виконавцями змістовної частини композиції.	
3.2	Підготовка і опрацювання танцювальної лексики хореографічного твору.	
3.3	Підготовка і опрацювання просторових малюнків в танці.	
	Разом	30
Змістовий модуль 4. Постановка хореографічної композиції		
4.1	Розробка основних епізодів хореографічного твору та їх розучування з виконавцями.	
4.2	Аналіз музичного оформлення хореографічного твору.	
4.3	Робота на художнім образом в танці.	
	Разом	30
Змістовий модуль 5. Постановка хореографічного твору та репетиційна робота		
5.1	Постановка масових сцен композиції.	
5.2	Постановочна робота з виконавцями - солістами.	
5.3	Постановка всіх частин композиції та репетиційна робота.	
	Разом	30
Змістовий модуль 6. Підготовка документації, оформлення звіту про проходження практики, підсумкова конференція		
6.1	Літературний опис хореографічної композиції.	
6.2	Формування звітної матеріалу про проходження практики.	
6.3	Підсумкова звітна конференція (звіт здобувача-практиканта).	
	Разом	30

3.1. Програма виробничої практики (балетмейстерсько-постановчої)

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 1.

Організація проходження практики. Знайомство зі структурою бази практики

1.1. Організаційні заходи щодо проходження практики.

Ознайомлення з метою та завданнями практики, її програмою, отримання індивідуальних завдань проходження практики. Проведення інструктажу щодо техніки безпеки у професійній та виробничих сферах.

1.2. Ознайомлення зі структурою бази практики та документацією.

Ознайомлення з базою практики – Палац, Будинок культури, ЦДЮТ, ДШМ, навчальний мистецький заклад, професійний чи аматорський колектив , студія, гурток. Різноманітність творчих колективів (при наявності). Структура колективів (кількість учасників, вікова категорія, розклад занять

Ознайомлення з планами роботи закладу культури, навчального закладу, хореографічного колективу професійного чи аматорського(в якому перебувають практиканти). Ознайомлення з плануванням концертних та творчих звітів. Ознайомлення з робочими програмами дисциплін.

1.3. Обговорення виконання індивідуальних завдань на базі практики.

Конкретизація завдань кожному здобувачеві, відповідно до бази практики.

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 2.

Обґрунтування вибору теми для хореографічної постановки

2.1. Творчий задум - джерело постановки.

Національні риси української хореографії як джерело хореографічної культури України. Визначення задуму призводить до формування змісту, хореографічного тексту та його складових. Далі відбувається створення хореографічного тексту у взаємозв'язку з музичним матеріалом. Сюїтна форма твору складається з кількох самостійних, контрастних між собою частин, об'єднаних спільним художнім задумом.

Задум твору – складний творчий акт, що складається внаслідок глибокого та всебічного вивчення матеріалу (історичної дійсності, соціальних конфліктів епохи, життєвих ситуацій тощо). Вивчення літературних, іконографічних та інших матеріалів, що належать до часу та місця дії хореографічної сцени, сюїти.

Головним завданням постановника є збереження єдності художнього задуму, взаємозв'язок музики та хореографічної драматургії, відповідність сценічної дії та музики, втілення в лексиці, малюнках емоційності, динамічному розвитку музичної драматургії.

2.2. Підготовка сценарно-композиційного плану постановки.

Сценарно-композиційний план – музично-хореографічний сценарій, в якому викладається те, що відбувається на сцені протягом усієї постановки за законами драматургії (експозиція, зав'язка, розвиток дії, кульмінація та розв'язка) із зазначенням часу та місця дії, намічається бажаний характер музики, її ритм та розмір. У його основі зафіксовані всі основні епізоди постановочної роботи. Чітко визначені фразування музичного матеріалу в

логічному поєднанні зі змістом хореографії, а також почасовий вимір кожного хореографічного фрагмента.

2.3. Музична драматургія як основа хореографічної драматургії.

Визначається жанр, зміст, музична драматургія твору. Визначається форма музичного оформлення. Аналізується кожна частина музики - поділяється на періоди, фрази, речення. Уточнюються музичні теми, характер, ритмічний рисунок, музичний розмір, динамічні відтінки, акценти. У результаті цієї роботи повністю освоюється зміст, форма та композиційна структура музики. У процесі цієї роботи дедалі конкретніше стає хореографічна драматургія музики а також створення малюнків, фрагментів танцю. Починаючи постановку етюду і знайомлячись з музичним матеріалом, балетмейстер знаходить музичну характеристику виконавців.

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 3.

Етапи постановки хореографічної композиції

3.1. Підготовка й опрацювання з виконавцями змістовної частини композиції.

Зміст танцю включає: визначення теми та ідеї твору; визначення часу та місця дії виконавців, їх взаємних відносин; визначення характеру музики, розбиття її на музичні відрізки відповідно до характеру кожної частини танцю; визначення стилю хореографії, виразних засобів танцю, за допомогою яких буде розкрито зміст номера, а також визначення хронометражу.

Знайомство виконавців з сюжетом твору, прослуховування і аналіз музики, розподіл ролей, врахування при цьому технічні можливості та індивідуальні якості виконавців.

3.2. Підготовка і опрацювання танцювальної лексики хореографічного твору.

Хореографічний текст як елемент композиції. Хореографічний текст як один з основних компонентів композиції хореографічного твору, засіб вираження драматургії. Побудова хореографічного тексту твору шляхом сполучення лексичних структур танцю.

3.3. Підготовка й опрацювання просторових малюнків у танці.

Хореографічний малюнок і його виражальні можливості. Основні малюнки, використовувані в хореографії. Коло – найбільш повторюваний в танцях мотив. Лінійні малюнки. Можливості розвитку лінійних та колових мотивів за рахунок темпу, перебудови, положення в просторі сцени. Закони перспективи. Малюнки симетричні та асиметричні. Поняття мізансцени.

Головним завданням постановника є збереження єдності художнього задуму, взаємозв'язок музики та хореографічної драматургії, відповідність сценічної дії та музики, втілення в лексиці, малюнках емоційності, динамічного розвитку драматургії.

Змістовий модуль 4.

Постановка хореографічної композиції

4.1. Розробка основних епізодів хореографічного твору та їх розучування з виконавцями.

Реалізація задуму постановника відбувається в алгоритмі дій постановника. Головним завданням постановника є збереження єдності художнього задуму, взаємозв'язок музики та хореографічної драматургії, відповідність сценічної дії та музики, втілення в лексиці, малюнках емоційності, динамічному розвитку музичної драматургії. У скороченому вигляді це: задум – реалізація – результат.

4.2. Аналіз музичного оформлення хореографічного твору.

Визначити форму музичного матеріалу для хореографічної композиції. Форма може бути простою чи складною, треба встановити, зі скількох частин складається твір, як вони співвідносяться за тривалістю, як повторюються.

Уточнити музичні теми, характер, ритмічний рисунок, музичний розмір, динамічні відтінки, акценти. У результаті цієї роботи здобувач повністю освоює зміст, форму та композиційну структуру музичного матеріалу власної хореографічної постановки.

4.3. Робота над художнім образом у танці.

Художній образ у хореографії як узагальнене художнє відображення дійсності через зображення конкретного явища. Хореографічний образ – це збірний, типізований характер героя та його ставлення до навколишньої дійсності, що виявляється у діях та вчинках, визначених драматургічним дією.

Художній образ це результат поєднання виконавської і акторської майстерності з метою втілення задуму хореографа.

Художній образ в хореографії створюється за допомогою таких засобів:

- відповідно до заданої теми та ідеї твору;
- виконавської і акторської майстерності;
- емоційного стану виконавця;
- стилю, манери і характеру виконавця;
- відповідність художнього оформлення творчого задуму хореографа;
- сценічного костюму, зачіски, макіяжу, аксесуарів, які доповнюють характеристику дійових осіб;
- світлової партитури.

Розкриття ідеї, задуму балетмейстера відбувається через хореографічний образ, вирішення якого залежить від сюжету та ідеї танцювального номера.

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 5.

Постановка хореографічного твору та репетиційна робота

5.1. Постановка масових сцен композиції.

Виконання хореографічного фрагменту в унісон – основний спосіб відпрацювання масових фрагментів композиції. Але при одночасному виконанні фрагментів двома групами різного хореографічного тексту треба враховувати головну точку сприйняття і збалансовано переключати увагу

глядача з однієї групи до іншої. Зазвичай, цей прийом використовується для протиставлення однієї групи іншій.

При сольному виконанні, коли провідну роль грають солісти, маса при цьому має форму мізансцени, яка підтримує та відтіняє головну групу.

5.2. Постановочна робота з виконавцями-солістами.

Знайомство виконавців із сюжетом твору, прослуховування і аналіз музики, розподіл ролей, врахування при цьому технічних можливостей та індивідуальних якостей виконавців.

Роботи з виконавцями розвивають вміння ставити чіткі завдання і домагатися їх виконання. Ця робота ведеться за принципом «від простого до складного» – від простих елементів до побудови сюжетного змісту фрагменту, виразною мізансценою, з чіткою графікою просторового малюнку і пластичного тексту.

5.3. Постановка всіх частин композиції та репетиційна робота.

Розучування композиції по частинах – окремо з солістами і масовими фрагментами. Органіка всіх масових епізодів хореографічного твору. Синтез усіх компонентів твору. Врахування законів драматургії вимагають, щоб різні співвідношення частин, напруженість і насиченість дії того чи іншого епізоду, тривалість тих чи інших масових сцен підпорядковувалися головному задуму балетмейстера.

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 6

Підготовка документації, оформлення звіту про проходження практики, підсумкова конференція

6.1. Літературний опис хореографічної композиції.

Творчий задум-джерела та обґрунтування вибору теми. Історична довідка – місце дії та регіональна (або стильова) приналежність танцювального матеріалу.

Сюжет – (короткий зміст твору). Характеристика дійових осіб.

Ідейно-тематичний аналіз: тема, ідея твору. Жанр, вид, форма танцювальної композиції. Драматургічна побудова постановки.

6.2. Формування звітнього матеріалу про проходження практики.

Підсумки практики (звіт здобувача-практиканта)

Обговорення проведеної роботи. Ознайомлення з висновками керівника хореографічного колективу щодо успішного завершення практики.

Підготовка пакета документів практиканта.

6.3. Підсумкова звітна конференція (звіт здобувача-практиканта).

Підготовка та участь у звітній конференції з результатів практики. Обмін досвідом з іншими здобувачами вищої освіти. Обговорення та пропозиції щодо покращення проведення практики.

Підготовка матеріалів до конференції на основі визначеної та затвердженої кафедрою теми. Основою теоретичної частини постановки є творчий задум і обґрунтування вибору теми. А також історична довідка – місце дії та регіональна (або стильова) приналежність танцювального матеріалу, а також сценарно-композиційний план, який складається з певної кількості епізодів, у кожному з яких детально викладено опис дії. **3.2. Система**

оцінювання досягнень здобувачів

Вид діяльності	Максимальна кількість балів за одиницю	Модуль 1		Модуль 2		Модуль 3		Модуль 4		Модуль 5		Модуль 6	
		кількість одиниць	максимальна кількість	кількість одиниць	максимальна кількість	кількість одиниць	максимальна кількість	кількість одиниць	максимальна кількість	кількість одиниць	максимальна кількість	кількість одиниць	максимальна кількість
Організація проходження практики. Знайомство зі структурою бази практики.	5	1	5										
Обґрунтування вибору теми для хореографічної постановки.	5			1	5								
Етапи постановки хореографічної композиції	10					1	10						
Постановка хореографічної композиції	15							1	15				
Постановка хореографічного твору та репетиційна робота	20									1	20		
Індивідуальне завдання	20	1	3	1	3	1	3	1	4	1	4	1	3
Підготовка документації, оформлення звіту про проходження практики	10											1	10
Підсумкова конференція. Залік	15											1	15
Разом	100	2	8	2	8	2	13	2	19	2	24	3	28

4. ОРГАНІЗАЦІЯ ПРОВЕДЕННЯ ПРАКТИКИ

4.1. Термін проходження практики.

II курс, III семестр, термін проходження практики – 4 тижні.

4.2. Бази практики.

Базами проходження практики здобувачів ОП «Хореографія» є професійні та аматорські хореографічні колективи, театри, дитячі школи мистецтв, вищі навчальні заклади культури і мистецтв, хореографічні гуртки та студії різного спрямування та різного підпорядкування також кафедра хореографії НАКККіМ.

Під час ознайомчої практики в НАКККіМ здобувачі-практиканти проходять ознайомлення з роботою кафедри (документація, робочі плани), Разом з керівником практики знайомляться з методикою проведення занять науково-педагогічними працівниками кафедри, переглядають та аналізують роботу творчих колективів кафедри.

Окрім баз практики у м. Києві, здобувачі можуть бути направлені й в інші регіони України, на бази, які відповідають вимогам та завданням практики.

Бази практики м. Київ (професійні та аматорські колективи)

1. Національний академічний театр опери та балету ім. Т. Г. Шевченка.
2. Національний заслужений академічний ансамбль танцю України ім. П. Вірського.
3. Студія по підготовці акторських кадрів при Національному заслуженому академічному ансамблі танцю України ім. П. Вірського.
4. Хореографічна школа при Національному заслуженому академічному ансамблі танцю ім. П. Вірського.
5. Національний заслужений академічний український народний хор України ім. Г. Верьовки.
6. Український академічний фольклорно-етнографічний ансамбль «Калина».
7. Народний ансамбль народного танцю «Горлиця» – Міжнародний Центр культури і мистецтв м. Київ.
8. Народний ансамбль танцю «Україна», дитячо-юнацька хореографічна студія ім. М. Коломійця «Щасливе дитинство».
9. Зразковий хореографічний ансамбль «Соколята».
10. Зразковий художній колектив України – дитячий ансамбль пісні і танцю «Світанок».
11. Народний художній колектив – Хореографічний ансамбль «Квіти України».
12. Народний художній колектив, ансамбль сучасної хореографії «Фламінго» Київського Палацу дітей та юнацтва.
13. Народний художній колектив театр хореографічних мініатюр «Цвіт папороті».
14. Народний художній колектив - хореографічний ансамбль "Юність" БДТ Подільського району.
15. Театр спортивно-бального танцю «Модус Ніка» ЦТДЮ Оболонського району.
16. Зразковий художній колектив спортивного та сучасного танцю «Шанс» Солом'янського району.
17. Школа танців «Street classic».
18. Дитячий фольклорний ансамбль «Зернятко» Департаменту освіти і науки Києва.
19. Державна дитяча хореографічна студія українського танцю «Барвіночок».

4.3. *Обов'язки здобувачів вищої освіти:*

- перед початком практики отримати від керівника практики консультації про особливості проходження практики, програму практики, індивідуальне завдання, направлення на практику;
- своєчасно прибути на базу практики;
- пройти інструктаж з охорони праці, техніки безпеки та цивільного захисту;
- в повному обсязі виконати всі завдання, передбачені програмою практики та вказівками керівника практики;
- нести відповідальність за виконану роботу;
- після завершення своєчасно оформити та подати на кафедру звітну

документацію про проходження практики (звіт, виконане індивідуальне завдання) та своєчасно скласти залік з практики.

4.4. *Обов'язки керівника практики від кафедри:*

- перед початком практики контролює підготовленість баз практики;
- забезпечує проведення всіх організаційних заходів перед від'їздом здобувачів вищої освіти на практику: проводить інструктаж про порядок проходження практики та з техніки безпеки, надає практикантам необхідні документи (направлення, робоча програми практики тощо);
- інформує здобувачів вищої освіти про систему звітності з практики;
- у тісному контакті з керівником практики від бази практики забезпечує високу якість її проходження відповідно до робочої програми;
- контролює забезпечення нормальних умов праці і побуту здобувачів вищої освіти та проведення з ними обов'язкових інструктажів з охорони праці і техніки безпеки;
- контролює виконання практикантами правил внутрішнього трудового розпорядку підприємства;
- приймає заліки з практики;
- подає на кафедру та завідувачу практики служби планування і організації навчального процесу навчально-методичного відділу звіт про проведення практики.

4.5. *Обов'язки керівника бази практики від установи:*

- ознайомлює здобувачів-практикантів з діяльністю установи і перспективами її розвитку;
- доводить до відома здобувачів графік і режим роботи підрозділу установи, що є базою практики;
- організовує та контролює проходження практики у відповідності з напрямком і графіком роботи;
- сприяє доступу здобувачів-практикантів до інформації, яка їм необхідна для виконання програми виробничої практики та індивідуальних завдань;
- своєчасно повідомляє кафедру про порушення здобувачами-практикантами трудової дисципліни та правил внутрішнього розпорядку;
- дотримується правил корпоративної етики закладу, виявляє толерантне ставлення до практикантів;
- після закінчення практики підписує і оцінює звіти здобувачів-практикантів.

5. ІНДИВІДУАЛЬНІ ЗАВДАННЯ

Індивідуальне завдання здобувачу складається керівником виробничої практики від закладу вищої освіти на початку проведення практики, після розподілу практикантів по базах практик і ставить своєю метою інтерпретацію розділів робочої програми виробничої практики щодо конкретних умов організації, де проводиться практика.

Завдання на виробничу практику повинно містити перелік тих питань, які підлягають вивченню практикантом на даному робочому місці, перелік його дій для формування і розвитку передбачених програмою умінь і навичок.

6. ВИМОГИ ЩОДО НАПИСАННЯ ТА ОФОРМЛЕННЯ ЗВІТНОЇ ДОКУМЕНТАЦІЇ

Дотримуватись наступних вимог до написання і оформлення звіту виробничої практики (педагогічної):

- звіт виробничої практики повинен містити характеристику роботи практиканта;
- матеріал, який викладений у ньому повинен мати чітку структуру та логічну послідовність, містити фактичні дані і обґрунтованість рекомендацій;
- звіт виконується без скорочення слів, з використанням лише загальноприйнятої аббревіатури, використовуючи офіційно-діловий стиль;
- при написанні звіту виробничої практики здобувач має дотримуватись нормативно встановлених правил оформлення тексту, таблиць, формул, розрахунків, схем, діаграм та графіків;
- цифровий матеріал, зазвичай, оформляється у вигляді таблиць. На всі таблиці повинні бути посилання в тексті звіту;
- ілюстрації та фото обов'язково нумерують і підписують;
- список використаних джерел, оформлюють згідно з вимогами Національного стандарту України ДСТУ 8302:2015 «Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання»;
- додатки оформляються як продовження звіту на наступних її сторінках та розміщуються у порядку появи і посилань у тексті звіту.

Звіт практики має бути написаний здобувачем у період проходження практики, а після її закінчення підписується та оцінюється керівником від підприємства (організації).

Звіт про проходження практики має містити відомості про виконання здобувачем вищої освіти усіх розділів програми практики та індивідуального завдання, мати розділи з охорони праці, висновки і пропозиції, список використаної літератури.

Керівник практики від кафедри пише рецензію на звіт.

Звіт практики захищається здобувачем вищої освіти в комісії, до складу якої входять керівники практики від кафедри і, за можливості, від баз практики, науково-педагогічні працівники кафедри. Комісія приймає залік протягом перших десяти днів по завершенню практики.

Здобувачу вищої освіти, який не виконав програму практики без поважних причин може бути надано право проходження практики повторно за поданням кафедри. Здобувач вищої освіти, який востаннє отримав негативну оцінку по практиці в комісії, відраховується з Академії.

7. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ПРАКТИЧНИХ УМІНЬ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Оцінювання виробничої практики здійснюється за 100-бальною шкалою та включає суму балів за оформлення звітних документів про проходження виробничої практики (максимально 80 балів) і суму балів за захист матеріалів практики (максимально 20 балів). При цьому береться до уваги рецензія керівника, якість оформлення звіту, завдань та інших документів, самостійно складених здобувачем. Захист практики здійснюється протягом перших десяти днів після закінчення практики.

Розподіл балів за оформлення звітних документів за результатами виробничої практики орієнтовно складає:

Письмовий звіт – від 1 до 60 балів;

Виконання індивідуального завдання – від 1 до 20 балів.

Захист матеріалів практики складає від 1 до 20 балів.

Оцінка за виробничу практику вноситься в заліково-екзаменаційну відомість здобувача-практиканта за підписами членів комісії. Підсумки кожної практики обговорюються на засіданнях кафедри.

ШКАЛА ОЦІНЮВАННЯ: НАЦІОНАЛЬНА ТА ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою
90–100	A	Відмінно
82–89	B	Добре
74–81	C	
64–73	D	Задовільно
60–63	E	
35–59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання
1–34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ ЗДОБУВАЧА

➤ **Оцінка 90-100 А «відмінно»** – якщо повно та глибоко, розгорнуто, правильно та обґрунтовано викладено матеріал:

- здобувач виявляє глибокі знання усієї програми ;
- відображає чітке знання термінів, правильно формулює відповідь, робить власні висновки та узагальнення;
- застосовує теоретичні знання на практиці, робить власні висновки та узагальнення;
- володіє навичками хореографічного аналізу практичної підготовки;
- розуміє можливості сучасних наукових методів та володіє цими методами на рівні, необхідному для вирішення практичних завдань, що постають при виконанні професійних обов'язків.

➤ **Оцінка В (82-89) «добре»** – якщо правильно та обґрунтовано викладено матеріал:

- здобувач виявляє знання усієї програми виробничої практики;
- відображає чітке знання термінів, правильно формулює відповідь, робить певні узагальнення;
- але відповідь не містить усіх необхідних відомостей про предмет запитання;
- наявні незначні неточності у виконанні практичних завдань.

➤ **Оцінку С (74-81) «добре»** – якщо правильно викладено матеріал:

- відображає знання термінів, логічно формулює відповідь, але наявні незначні недоліки у розкритті змісту понять, категорій, закономірностей, нечіткі їхні характеристики;
- наявні неточності у виконанні практичних завдань.

➤ **Оцінку D (64-73) «задовільно»** – якщо відповідь здобувача є поверхневою,

недостатньо аргументованою:

- є неповною, не містить усіх необхідних відомостей про предмет запитання;
- є не зовсім правильною: наявні недоліки у розкритті змісту понять, категорій, закономірностей, нечіткі їх характеристики;
- свідчить про наявність прогалин у знаннях, зокрема не засвідчує повною мірою знання основних понять, концепцій, категорій;
- **Оцінку E (60-63) «задовільно»** – якщо відповідь здобувача є поверхневою:
 - свідчить про наявність прогалин у знаннях, зокрема не засвідчує повною мірою знання основних понять, концепцій, категорій;
 - викладена з порушенням логіки подання матеріалу.
- **Оцінку FX (35-59) «незадовільно»** – якщо здобувач не відповів на поставлене питання або відповідь є неправильною:
 - не розкриває сутності питання, або ж допущено грубі змістовні помилки, які свідчать про відсутність відповідних знань у студента чи їх безсистемність та поверховість;
 - не вміє сформулювати власну думку та викласти її;
 - практичні заняття (екзерсис біля станка ,рухи посередині зали, комбінації) та їх аналіз не викладені в повному об'ємі .
- **Оцінку F (1-34) «незадовільно»** – якщо здобувач не відвідував виробничу практику без поважних причин.

8. ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ ЗАХИСТУ ЗВІТІВ ПРАКТИКИ

Підсумки практики проводяться у формі звітної конференції, на яку здобувачі подають документи:

- письмовий звіт, де подано стисло характеристику бази практики та опис роботи, що виконана за календарним планом під час проходження практики;
- письмовий аналіз досвіду педагогічної, виховної та творчої роботи керівника хореографічного колективу
- відомості про хореографічний колектив (паспорт колективу, з поданням буклетів, афіш, фотоматеріалів та відео про той чи інший колектив).

Усі документи практики повинні бути заповнені чітко та змістовно.

Матеріали можна надати у вигляді презентації.

Підсумки практики обговорюються на кафедрі. Звіти керівників практики подаються на кафедру та керівникові практики НАКККіМ.

9. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

1. Балог К. Танці Закарпаття : репертуарний збірник. Ужгород, 1998. 160 с.
2. Березова Г. Класичний танець у дитячих хореографічних колективах Київ : Музична Україна, 1990. 256 с.
3. Бех І. Особистісно зорієнтоване виховання. Київ : ІЗМН, 1998. 204с.
4. Білошкурський В., Шалапа С., Перепелкін В. Танцювальне мереживо Полтавського краю. Київ : НАКККіМ, 2014. 267 с.
5. Боримська Г. Самоцвіти українського танцю. Київ : Мистецтво, 1974. 136 с.
6. Бочелюк В. Психологічна готовність учителя до особистісно орієнтованого навчання. Дис. канд. псих. наук. Київ, 1998. 205 с.
7. Вадясова Н., Чернець В., Шульгіна В. Мистецько-педагогічна школа видатного діяча української культури М. Вантуха . Київ : НАКККіМ, 2012. 150 с.
8. Василенко К. Лексика українського народносценічного танцю. Київ : Мистецтво,

1996. 494 с.
9. Василенко К. Український танець : підручник. Київ: ПП КПК, 1997. 282 с.
 10. Верховинець В. Весняночка. Київ: Мистецтво, 1979. 340 с.
 11. Верховинець В. Теорія українського народного танцю. Київ : Музична Україна, 1990. 150 с.
 12. Вітвицька С.С. Основи педагогіки вищої школи: навчальний посібник. Київ : Центр навчальної літератури, 2003. 316 с.
 13. Гарасимчук Р. Народні танці українців. Бойківські та лемківські танці. Львів, 2008. 320 с.
 14. Гарасимчук Р. Народні танці українців. Гуцульські танці . Львів, 2008. 608 с.
 15. Голдрич О.С. Методика викладання хореографії. Львів : Сполом, 2006. 84 с.
 16. Голдрич О. Хореографія: Посібник з основ хореографічного мистецтва та композиції танцю. Львів : Край, 2003. 160 с.
 17. Голубка. Танці з репертуару заслуженого самодіяльного вокально-хореографічного ансамблю УРСР «Галичина». Київ : Мистецтво, 1972. 172 с.
 18. Гуменюк А. Народне хореографічне мистецтво України. Київ : Наукова думка, 235 с.
 19. Гуменюк А. Українські народні танці. Київ : Наукова думка, 1969. 615 с.
 20. Забута Б. Музичне забезпечення хореографічних постановок. Рівне : Волинські береги, 2011. 195 с.
 21. Загайкевич М.П. Драматургія балету. Київ: Наукова думка, 1978. 258 с.
 22. Іваницький А. Українська народна музична творчість : навч. посібник. Київ : Музична Україна, 1999. 222 с.
 23. Камін В. Мистецтво балетмейстера. Навчально-методичний комплекс. Київ : НАКККіМ, 2014. 194с.
 24. Литвиненко В. Зразки народної хореографії. Київ: Альтерпрес, 2008. 467 с.
 25. Цветкова Л. Методика викладання класичного танцю. Підручник. Київ : Альтерпрес, 2005. 324 с.
 26. Чепалов О. Хореографічний театр Західної Європи ХХ ст.: монографія; Харк. держ. акад. культури. Харків : ХДАК, 2007. 344с.
 27. Чурпіта Т. Микола Трегубов. Життя і творчість. Київ : НАКККіМ, 2018. 142с.
 28. Шалапа С., Корисько Н. Методика роботи з хореографічним колективом: підручник, 1 частина. Київ: НАКККіМ, 2015. 252 с.
 29. Шалапа С., Корисько Н. Методика роботи з хореографічним колективом: підручник, 2 частина. Київ: НАКККіМ, 2015. 220 с.
 30. Шариков Д. Класифікація сучасної хореографії.: монографія; Київ : Карпенко В.М., 2008. 168 с.
 31. Шевченко В. Мистецтво балетмейстера в народно-сценічній хореографії. Київ : Міжнар. Слов.університет, 2006. 184 с.
 32. Шевчук А. Дитяча хореографія. Тернопіль : Мандрівець, 2016. 287 с.
 33. <http://library.nakkkim.edu.ua/> – електронний каталог Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв.
 34. <http://www.nbuv.gov.ua/> Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського.
 35. <http://www.info-library.com.ua/> Електронна бібліотека підручники.
 36. <https://nakkkim.edu.ua/science/vidannya-akademiji/> Електронна бібліотека – видання академії. <https://composersukraine.org/> сайт НСКУ
 37. Електронна бібліотека Національної парламентської бібліотеки України. URL: <http://elib.nplu.org/>

